

РЕШЕНИЕ

№ 61

гр. Сливен, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, IV СЪСТАВ, в публично заседание на десети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Цанка Г. Неделчева

при участието на секретаря Галина Едр. П.а
като разгледа докладваното от Цанка Г. Неделчева Административно
наказателно дело № 20232230200067 по описа за 2023 година

за да се произнесе съобрази:

Производството е образувано по повод жалба от И. П. Х. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, против НП № 22-0804-000382 от 16.03.2022 год., издадено от Началник РУ - Сливен, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП. Моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован, не се явява. Представява се от процесуален представител, който поддържа жалбата относно нарушението по чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП и моли издаденото НП да бъде отменено.

В с.з. административнонаказващият орган, редовно призован, не изпраща процесуален представител, който да изрази становище по жалбата.

РП – Сливен, надлежно уведомена на основание чл. 62 от ЗАНН, не изпраща представител.

Въз основа на събраните по делото доказателства, преценени в своята съвкупност и по отделно като безпротиворечиви и относими към предмета на делото, съдът намира за установено следното от *фактическа страна*:

На 24.02.2022 год. бил съставен АУАН, с фабр. № 009867 против жалбоподателя за това, че на 24.02.2022 год. около 14,50 часа в гр. Сливен, ул. „Самуиловско шосе” в посока с. Самуилово до ТЕЦ – Сливен управлява лек автомобил „Опел Астра” с рег. № *****,

собственост на Ц.Б.Х. и прикачено туристическо ремарке с рег. № *****, собственост на А.К.Г., като при извършената проверка било установено, че превозваният товар в ремаркетото (метални отпадъци) не е укрепен и създава опасност за разпиляване по пътното платно. В акта било отразено, че ремаркетото е със значителна техническа неизправност (неработещи габаритни светлини и пътепоказатели от ляво и дясно). В акта било посочено, че са нарушени разпоредбите на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във връзка с Наредба № 7/2018 год. за УПТ, чл. 9, ал. 5, т. 2 и чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. Актът бил връчен лично на жалбоподателя на 24.02.2022 год. (л. 7 – 8 от АНД № 357/2022 год. по описа на СлРС).

Въз основа на акта било издадено процесното НП № 22-0804-000382 от 16.03.2022 год., издадено от Началник РУ – Сливен, с което на жалбоподателя било наложено административно наказание „Глоба” в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и административно наказание „Глоба” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП. В НП било отразено, че случаят не е маловажен, поради което не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. НП било връчено лично на жалбоподателя на 23.03.2022 год. (л. 5 – 6 от АНД № 357/2022 год. по описа на СлРС).

Горната фактическа обстановка съдът прие за безспорно установена от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Въз основа на нея направи следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима – подадена в законния срок от лице, имащо правен интерес от обжалване, а разгледана по същество е частично основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, доколкото в този закон няма особени правила за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, се прилагат разпоредбите на НПК. В разпоредбите на чл. 314, ал. 1 и ал. 2 от НПК е предвидено, че въззивната инстанция проверява изцяло правилността на присъдата, независимо от основанията, посочени от страните; както и че въззивната инстанция отменя или изменя присъдата и в необжалваната част, а също и по отношение на лицата, които не са подали жалба, ако има основания за това. В настоящия случай се касае за въззивно производство по своя характер и съдът следва да провери изцяло законосъобразността на издаденото НП независимо от основанията посочени в съдебно заседание от процесуалния представител на жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по ЗДвП имат доказателствена сила до доказване на противното. В хода на съдебното дирене по настоящото дело не беше оборена доказателствената сила на съставения АУАН относно констатираното нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП, а именно че ремаркетото е било със значителна техническа неизправност (неработещи габаритни светлини и пътепоказатели от ляво и дясно). С оглед на което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и следва да понесе предвидената в чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП административнонаказателна отговорност. Размерът на наложеното административно наказание на жалбоподателя е в предвидения от закона размер и отговаря в пълна степен на вината и на допуснатото нарушение. Ето защо съдът намира, че следва да потвърди

издаденото НП в тази му част като законосъобразно и обосновано.

По отношение на нарушението по чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП съдът констатира нарушения на процесуалните правила и то от категорията на съществения, които са основание за отмяна на НП, в тази част, поради което няма да се спира на това дали е доказано извършването на описаното в АУАН и НП нарушение от жалбоподателя или не. Както в акта, така и в наказателното постановление, следва изрично да е описано нарушението, както и обстоятелствата, при които е извършено и доказателствата, които го потвърждават. В НП следва да бъдат посочени и точно законовите разпоредби, които са били нарушени, т.е. описаното деяние следва да може да се подведе под конкретна правна норма, съдържаща състав на административно нарушение. Следва съгласно разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН да има единство между описанието на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено и законните разпоредби, които са били нарушени. В конкретния случай и в акта, и в НП е посочено, че нарушението се изразява в това, че водачът управлява лек автомобил „Опел Астра” и прикачено туристическо, като при извършената проверка било установено, че превозваният товар в ремаркетото (метални отпадъци) не е укрепен и създава опасност за разпиляване по пътното платно, което в НП е квалифицирано като нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредба, който управлява пътно превозно средство с неукрепен товар в нарушение на изискванията на наредбата по чл. 127, ал. 4 се наказва с глоба от хиляда и петстотин лева – при констатирани опасни неизправности при укрепването на товара. Следователно тази разпоредба е бланкетна и същата препраща към разпоредбите на Наредба № 7/27.04.2018 год. за укрепване на превозваните товари, като в настоящия случай в НП не е посочено коя е нарушената разпоредба на цитираната наредба. Ето защо съдът намира, че дадената квалификация на нарушението в НП е непълна, доколкото не са посочени конкретните нарушения от жалбоподателя разпоредби на посочената наредба, което води до неяснота относно приетото от административнонаказващия орган нарушение. Освен това е налице и противоречие между квалификацията на нарушението в акта и в издаденото въз основа на него НП. В акта е посочено, че е нарушена разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП във връзка с Наредба № 7/2018 год. за УПТ, чл. 9, ал. 5, т. 2, а в НП е дадена различна квалификация - чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП. Различната квалификация на нарушението в акта и в НП, както и липсата на посочване в НП на конкретната правна норма нарушена от жалбоподателя, води до незаконосъобразност на издаденото НП, в тази му част, тъй като се нарушава правото на жалбоподателя да знае основанията за наложеното му наказание и да организира спрямо това адекватно своята защита. Разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН е императивна, тъй като осигурява правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, в чието съдържание се включва и правото му да знае точно какво административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. Административнонаказващият орган следвало да спазва всички изисквания на нормите на ЗАНН, включително и чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, като неспазването на това изискване води до незаконосъобразност на наказателното постановление и същото следва да бъде отменено, в тази част само на това процесуално

основание, без да се разглежда спорът по същество.

Предвид изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 22-0804-000382 от 16.03.2022 год., издадено от Началник РУ - Сливен, *в частта* с което на И. П. Х. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, е наложено административно „Глоба” в размер на 200,00 лева на основание чл. 179, ал. 6, т. 2 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП като **ЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 22-0804-000382 от 16.03.2022 год., издадено от Началник РУ - Сливен, *в частта* с което на И. П. Х. с ЕГН ***** от с. С., общ. Сливен, е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 1500,00 лева на основание чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 177, ал. 4, т. 3 от ЗДвП, като **НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО**.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред СлАС в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____